

KENNISGEVING.
NATIONALE-MILITIE.

ONTSLAG VAN DIENENDE MANSCHAPPEN:
DIE DAAROP REGT HEBBEN.

BURGMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, gezien hebben art. 21 der Wet op de Nationale-Militie, van den 8 Januarij 1817, waarbij aan de manschappen, dienende bij de Nationale-Militie, wordt toegestaan, dat ingeval zij, na hunne inlijving, eene der vrijstellingen mogten hebben bekomen, die bij art. 91 en 94 van gemelde Wet zijn uitgedrukt, zij daarvan ten spoedigste aangifte kunnen doen aan het Bestuur der Gemeente, voor welker contingent zij zijn uitgemarcheerd; —

Roepen bij dezen op, zoodanige bij de Militie voor zich zelf dienende manschappen, die door het overlijden van hunnen vader, of moeder, weduwe zijnde, of door regterlijke echtscheiding hunner ouders, of door overlijden van een of meer broeders, voorgevallen na hunne inlijving, zijn geworden:

Eenige wettige zonen, tevens éenige kinderen zijnde. Kostwinners van moeders of grootmoeders, weduwen zijnde, of in regten gesepareerd.

Kostwinners van ouderlooze broeders of zusters. Of eenige broeder van een' onherstelbaar gebrekkigen broeder.

Om, niterlijk vóór of op den 3en Januarij 1828, schriftelijke aanvraag om ontslag, met opgave der redenen, in te leveren op de Secretarij dezer Stad, 'smorgens van tien tot twaalf ure, en in de opgave almede ten duidelijkste te vermelden bij welke Afdeling en Bataillon zij, door of voor wien die aanvraag geschiedt, dienende zijn; — Zullende, na opgemelden dag, geene aanvraag ten fine voormeld meer kunnen worden aangenomen.

Aldus gedaan en gepubliceerd bij H. H. Burge-meester en Wethouders der Stad Leyden, op den 13. December 1827.

J. G. DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
P. A. DU PUI.

TURKYE.

KONSTANTINOPOLLEN den 11 November. De Ministers der verbondene Mogendheden hebben aan de Porte, ter beantwoording van hare voorgestelde voorwaarden van den 8 dezer, eene nota ingeleverd, welker inhoud hier op nederkomt:

1°. „Het tractaat van den 6 Julij, dat tot nog toe niet vernietigd is, verbiedt de verbondene Mogendheden de zaak van Griekenland, volgens het verlanget der Porte, te laten varen; 2°. de Turksche zeemagt heeft zelve aanleiding gegeven tot het gevecht te Navarino, en vernietigt daar door de aanspraak der Porte op eene schadevergoeding; 3°. de Groote Heer kan dus te minder eene genoegdoening verwachten, om dat hij in tijds gewaarschuwd is, dat er een voorval zoo als dat te Navarino konde plaats hebben, bijaldien het Turksch Gouvernement niet luisterde naar den raad der gematigdheid, of zich van zijne zijde in het ongelijk van eenen aanval te doen, mogt komen te stellen.

Deze nota zoude eindigen met eene wensch, dat de Porte in de bevrediging van Griekenland mogte toemmen, en eindelijk ten dien opzichte een gunstig antwoord geven. Zoo lang de Ministers van Engeland, Frankrijk en Rusland geen antwoord bekomen hebben, zullen zij deze Stad niet verlaten. Des niet te min heeft men in de hótels der legatien alle de voorbereidselen gemaakt om te vertrekken. De Ambassadeurs van Engeland en Frankrijk, hebben, bij gebrek van schepen hunner matie, een Sardinisch vaartuig gehuurd.

— Er is een artillerie-park van 200 stuk geschut naar Silistria gezonden, en meer dan 600 munitie-wagens zijn naar Rudschuck vertrokken. Alle de sterke plaatsen, aan den Donau zullen versterkingen van geschut en amunitie bekomen. De Porte niet genoegzaam van geschut voorzien zijnde, heeft dat van de Europeesche Zee-Kapiteins doen in beslag nemen, en naar Andrinopolen vervoeren; overal zijn nieuwe Bevelhebbers aangesteld, die reeds naar hunne bestemming vertrokken zijn. Alle de Pacha's hebben bevel ontvangen, om hunne verschuldigde contingenten van troepen op de been te brengen, en eene algemeene requisitie te regelen. De eerste Kamerheer van den Sultan is naar Andrinopolen vertrokken, om het noodige te verordenen, ter ontvangst van den Monarch, die zich bij zijn vertrek naar het leger derwaarts begeven zal. De Frankische handelaars zorgen voor de zekerheid van hunne huisgezinnen en eigendommen; zij zullen hunne toevlugt moeten nemen tot de Hótels van Oostenrijk, Pruisen en der andere onzijdige Europeesche Mogendheden; want het beslag op alle de schepen in de haven, zonder onderscheid van vlag, gelegd, wordt ten strengste gehandhaafd, en beneemt alle gelegenheid om zich ter zee te verwijderen. Twee Russische schepen, die met begunstiging der nacht vertrekken wilden, zijn aangehouden, en onder een scherp toezicht gesteld. De Russische Minister heeft zich hierover door zijnen wijk bij de Porto beklagd; maar de Reis-Effendi heeft

hem gesntwoord: „dat het hem griefde een besluit door den Divan genomen, niet te kunnen veranderen, en dat de bevolene maatregelen slechts eene geringe wedervergelding waren voor de beleediging de Ottomannische vlag aangedaan.” De Heer de Ribeaupierre was over dit antwoord zoo zeer verontwaardigd, dat hij dadelijk deze stad verlaten wilde; maar zijne ambgenooten hebben hem hiervan doen afzien. Hij wilde een koerier naar Petersburg zenden, om zijn Hof van den staat der zaken te berigten; maar het Turksche Gouvernement heeft hem paspoorten geweigerd, met bijvoeging, dat de overeenkomsten tusschen de Porte en de drie Mogendheden verbroken zijnde, zij niet meer verbindende waren. De Graaf de Guilleminot heeft een dergelijk antwoord bekomen, toen hij paspoorten voor reizigers vroeg. Alle gemeenschap met Europa, zoo wel te land als ter zee, is gedurende vijf dagen verbroken geweest, en de pogingen van den Oostenrijkschen Internuncius alleen hebben de Porte overgehaald om ze te herstellen. Ook aan zijne zorg is men het verschuldigd, dat de partijen tot nog toe niet tot het uiterste gekomen zijn.

— Den 12. Deze hoofdstad is eene groote legerplaats, en alle de Musulmans hebben de wapenen opgevat. Het besluit van den Sultan om zich, met den Standaard van den Profeet, aan het hoofd zijner troepen te stellen, heeft het volk ontvlamt. Evenwel genieten de Franken tot nog toe eene volmaakte zekerheid.

[Te Parys schijnen geene nadere tijdingen uit Konstantinopolen ontvangen te zijn, dan de laatste in eene onzer vorige medegedeelde, dat, namelijk, de Gezanten Konstantinopolen den 11den nog niet verlaten hadden; dat men nog immer hoop voedde van de onderhandelingen te zullen zien hervatten, en dat de Fransche Gezant de Guilleminot den 12, eene zamenkomst met den Reis-Effendi hebben moest, waar van men den uitslag te gemoet zag. Uit Weenen schrijft men den 1 December: „Men hoopt, dat de Ministers Konstantinopolen niet verlaten zullen. Men wil zelfs, dat de onderhandelingen door de tusschenkomst van den Oostenrijkschen Internuncius zullen kunnen hervat worden.” De Engelsche papieren leveren natuurlijk geene nadere berigten.]

RUSLAND.

PETERSBURG den 21 November. *Krijgsberigt van het afzonderlijk leger van den Kaukasus.*

Onze troepen zijn Tauris binnengetrokken, om bezit te nemen van de residentie van den vermoedelijken erfgenaam des troons hebben zij zich slechts voor die plaats te vertoonen gehad en er de wacht te betrekken.

Men had van overloopers vernomen dat de schrikverwekkende indruk, dien er het innemen van Erivan gemaakt had, van dag tot dag sterker werd; dat de Sarbazen niet langer wilden strijden; dat Abbas-Mirza naauwelijks meer drie duizend man onder zijne vanden had, en dat de inwoners van Tauris, vol vertrouwen op de voortreffelijke krijgstuicht, die onze troepen overal sedert de opening van den veldtocht gehouden hadden, ver van zich te verdedigen, ons als verlossers ontvangen zouden.

De Luitenant-Generaal Prins Eristoff, van deze omstandigheden onderrigt en terzelve tijd, dat Abbas-Mirza zich gereed maakte om alle de militaire etablissementen, die hij in Tauris gemaakt had, en alle de oorlogs-amunitie en voorraad van leeftocht, die hij er had vereenigd, te vernielen, verliet Maranda den 23 October, niet het korps onder zijn bevel, bragt den nacht in het dorp Sophiana door, en kwam den 24. te Sagalan. Overal op zijnen togt ontving hem de bevolking met geestdrift.

Intusschen was Alalar-Khan, schoonzoon en eerste Minister van den Schah, met het regelen der verdediging van Tauris belast; om de inwoners ten strijde over te halen, had hij beurtelings vermaningen en verzoeken, bedreigingen en geweldadigheden gebezigd. Hij was zoo verre in zijne vervoering gegaan, dat hij verschrikkelijke wreedheden gepleegd had, en aan verscheiden lieden de ooren en neus had doen afsnijden en de oogen doorsteken. Maar alle zijne pogingen, alle zijne gruwelijke wreedheden waren vergeefs, en toen den 25., Prins Eristoff, de citadel tot op 3 wersters genaderd zijnde, zijne troepen in linie van bataille stelde en zes kompanien grenadiers van Cherson, een bataillon uit soldaten der verschillende korpsen en zes stukken geschut, onder bevel van den Generaal-Majoor Pankatrieff en den Kolonel Mouravieff afgezonden had, verlieten de Sarbazen Alalar Khan, namen de vlugt, en de inwoners, voorafgegaan door de Imans, kwamen ons onder de levendigste vreugdebetooningen te gemoet. De Generaal-Majoor Pankatrieff rukte dadelijk onder het geschal van het krijgsmuziek Tauris binnen, deed de citadel bezetten en zijn detachement tusschen die sterkte en de voorstad legeren.

Op het oogenblik, dat de Sarbazen zich verdedigden, had het gemeen, verwoed tegen het Persiaansch bestuur, een aanval op het paleis van Abbas-Mirza gedaan, en er de grootste buitensporigheden gepleegd. Eene Russische wacht, die er zonder tijdverzuim naar toe gezonden werd, verdreef de plunderaars, maar het paleis had reeds veel geleden. Alalar-Khan, niet eenenkelden (Het vervolg op den kans van den bladz.)

Den 16. Naauwelijks had de Generaal van Paskévitch de tijding van het bezetten van Tauris ontvangen, of hij zag eenen boden aankomen, die hem eenen brief van Abbas-Mirza overbragt. Deze Prins verzocht om zelf met hem over den vrede te komen handelen, en verklaarte met volmagt van den Schah voorzien te zijn. Men stond de plaats der onderhandelingen te bepalen. Heden was de Generaal Paskévitch voor zijn persoon te Maranda; hij was voornemens zich den volgende morgen met zijne voorhoede naar Tauris op marsch te begeven, en andere troepen zouden hem tragsgewijze volgen.

S P A N J E.

BARCELONA den eersten December. De Koning wordt hier tegen morgen verwacht, maar het vertrek

soldaat meer hebbende om hem te verdedigen. had zijn behoud in de vlucht gezocht, en van alle kanten afdeelingen ruitertij ziende naderen, zich in een huis der voorstad verborgen. Wij kregen er narigt van en de Sonick Panetieff van de Kozakken der Zwarte Zee, werd ter zijner ontdekking afgezonden. Hij slaagde weldra. Alalar-Khan wilde zich aanvankelijk verdedigen, maar zijn Karabijn brandde op de pan af, en hij gaf zich aan de Kozakken over, die hem omringden. Onder de krijgsgevangenen bevindt zich mede Kels-Hassery-Khan van Tayche.

Wij hebben in Tauris gevonden: 31 stukken geschut, 9 bomketels, 2 falkonneten, 1016 geweren, 10,250 bontmen, veel ander artillerie-gereedschap, ongeveer 6,000 tcheters gerst en weit, en wieters krijgsvoorraad en leeftocht van alle soort.

van een streep met 4. en daarna J. G. en A. G., en op Tessel nog zesien vanies boter, waarvan 6 op de bodem, met zwarte verf gemerkt H., met een G. darin, N°. 405, 414, 445, en van drie het nummer 3, 8, 8, 64, 05 en 96, een H. K. N°. 19, en dat met een ruit, waarboven een streep met 4. en daarna H. C. in elkander, alles vreemde fust en ook vreemde boter, zoo het schijnt Iersche. Welke goederen, hezij geheel of ten deele, verondersteld worden afkomstig te zijn van een vermoedelijk op de Maats van Tessel verongelukt schip; van manschap had men nog niets ondekt.

Van Tonnigen wordt van den 2 December gemeld, dat den 30 November ruim veertig schepen, grooten was en de schepen naar de Oostzee, mogelijk nog

dien dag de reis zoude voortzetten. Het galias *Emilie*, Kapr. M. D. Schmidt, van Amst., naar Stenyn, is, volgens een brief van Fredrikshaven, in Jutland, in dato 3 Dec., den 29 November, niet ver van daar, op Napsenstrand, verongelukt; van de lading is een gedeelte tabak, kaas en haring, als ook een gedeelte der takelagie, geborgen, doch het schip door zedert plaats gehad hebbend stormweert gescheut en onder water geraakt zijnde, zou er waar- schijnlijk niet veel meer geborgen kunnen worden; de beschadigd geborgen tabak en kaas zoude openlijk verkocht worden.

Arrivementen: Te Batavia Kapr. J. P. Keyser, van Antwerpen; te Baltimore T. Parker, en te Philadelphia B. Mitchell, beide van Amsterdam; te Batavia C. Teves, en te Certe R. T. Nollis, beide van Rotterdam; te Bordenaux W. G. Hellinga, van Amsterdam, en J. E. Kwakenberg, en te Rochefort K. H. Zunings, beide van Rotterdam; te Gravesend Kapr. Fox, van Oostende; W. Cousins en R. Rice, van Harlingen, en J. H. Rieke, van Brussel; te Yarmouth S. Tensdale, van Antwerpen; te Linn J. L. Duncan, en te Leith J. Morrison en P. van Duivenboden, alle van Rotterdam; te Bremen F. O. Adenau, en te Hamburg A. J. Högen, H. F. Brühms, F. Brandt, V. Pieper Clauz, T. Hanken, H. Lange, S. Okkelman, T. Kuiper en H. Barnholdt, alle van Amsterdam; de drie laatste respectievelijk met veel van een ander en touw; en te Tomberg H. M. Holst, van Amsterdam; dezelve heeft schade aan het schip bekomen en de booten, dekken, enz., verloor.

van deze stad berokken. Men heeft zo verstand in de citadel opgesloten.

Heden is het hoofd der bende, die onlangs in de bergengte Col de la Batta opgestaan was, ter dood gebracht. Intusschen schijnt het Gouvernement zich toe te leggen, om de tegenwoordigheid der Kataloniërs te winnen, voor wie de besluiten, den 28ste te Tarragona genomen, zeer gunstig zijn. (Zie art. Parys.)

Het besluit van 1824, volgens welk alle de ongezuiverde lieden, zich op tien uren afstand, van het Hof verwijderen moeten, is ten uitvoer gebracht; zes honderd derzelver, die, gedurende het verblijf der Fransche divisie hier rustig leefden, moeten dienvolgens heden deze plaats verlaten, om zich naar hunne bestemming te begeven. Men heeft hun twee maanden soldij toegevoegd, om ten hunnent terug te keeren.

Men verzekert, dat de Graaf d'Espagne mede voornemens is om wat later uit deze Stad alle de burgers van Katalonien en de andere Provincien te verwijderen, die hier, onder bescherming der Fransche administratie, rust en zekerheid zijn komen zoeken; voorts alle de nationale vrijwilligers onder welke geleerden de aanzienlijkste der bevolking van hier, dienst genomen hebben. Men berekent, dat de uitvoering dezer twee laatste maatregelen, vijftien duizend huisgezinnen van hier verwijderen zoude.

Gemele Opperbevelhebber houdt strengelijk de hand aan de vroegere beschikking, welke aan de soldaten verbiedt het bezoeken der kroegen, en aan de officieren om zich in de koffijhuizen op te houden, en met lieden van Constitutionele of Katalonisch revolutionaire gevoelens om te gaan.

Hij heeft noch corporatie, noch eenig bijzonder persoon, evenveel van welken klasse of stand, bij zich in de citadel toegelaten, om hem, zoo als zij wenschten, op te wachten. Hij heeft zoodanig de schrik onder alle factien verspreid, dat geene zich zeker oordeelt, en een ieder bevreesd is van in hechtenis te zullen genomen worden.

Laatsteleden nacht zijn onderscheidene personen, die reeds voormaals eene lange gevangenschap, ten gevolge der afkondiging van de constitutie van Barcelona in 1820 ondervonden hadden, en door de tegenwoordigheid der Fransche troepen binnen deze stad, hunne vrijheid herkrege hadden, aangehouden. Gisteren zijn hier aangekomen en in de citadel opgesloten de Markiesin de Comesfort, de Pastoor van Sanahusja, en onderscheidene andere particulieren.

Gedurende het Jaar 1826 hebben de Spaansche Regtbanken gezezen over 1,233 manslagen, 13 kindermoorden, 5 vergiftigingen, 1 menschen-eeter (in Katalonien), 16 zelfmoorden, 4 tweegevechten, 1773 zware verwondingen, 144 openbare ontrachtigheden, 369 beledigingen, 2763 Godslasteringen, 56 brandstichtingen, 1672 diefstallen, 10 valsche muntslagen, 43 falsiteiten in authentieke geschriften, 640 misbruiken van goede trouw, 10 heimelijke verstandhoudingen, 2782 onderscheidene misdrijven. Van de beschuldigten hier onderscheidene misdaden zijn er 1552 vrijgesproken of nog niet gevonnisd, en er hebben 194 genade bekomen.

FRANKRYK.

PARIJS den 8 December. Om den Koophandel van Katalonien te bevoordeelen, heeft de Koning van Spanje den 28 October l. l. twee gewichtige besluiten genomen. Bij het eerste is de haven van Barcelona een stapelplaats verklaard en ten aanzien der vrijheden gelijk gesteld met de havens van St. Ander, Corogne, Kadix en Ali-kante. Het tweede verbiedt den invoer van vreemd gesponnen katoen, geveerd of ongeveerd, tot n°. 80. De Junta van Koophandel te Barcelona heeft, zoodra haar dit ter kennis gekomen is, dadelijk eene commissie uit haar midden benoemd, om den Koning deswegens hare erkentelijkheid te betuigen.

— Uit Marseille schrijft men, den 1sten dezer maand: "de Wechhabiten, die Gelukkig-Arabiën bewonen, zijn tegen den Pacha van Egypten in opstand gekomen."

— Gisteren was de Beursprijs der 5 pCts. 100 fr. 70 c.; 3 pCts. (met losse Coupons) 66 fr. 85 c. Bank-Actien 1960 fr.

Z E E - T I J D I N G.

Sedert onze laatste zijn in Tessel binnengekomen K. B. Tippema, van Londen; Kapr. H. Mulder, is van de quarantaine ontslagen.

Volgens een brief van Enkhuizen van den 9 Decemb., zijn aldaar aangebragt vier en twintig Memelsche balken, gemerkt S. M. S., waarschijnlijk afkomstig van een buitengaats Tessel verongelukt schip; ook waren aan de Friessche dijk gelijksoortige balken aangespoeld. Het schip *Sara*, Kapr. O. M. Schol, met traan, staal, ijzerwerk, katoenen garens, wollen enz., van van Hull naar Antwerpen, den 6 December als bijleg-

De Rentmeester van RIJNLAND, zal op Donderdag den 27 December 1827, des morgens ten elf ure, in het Gemeenlandhuis binnen Leyden, met opene deuren, ten aanhoren van elk en een ieder die daarbij zal willen tegenwoordig zijn, doen deszelfs REKENING en VERANTWOORDING, van primo Januarij tot ultimo December 1826.

De Ondergeteekende verzekert alle zijne goede Vrienden, dat het verspreide gerucht, als of zijn persoon eenige spottelijke MISHANDELING zoude zijn aangedaan, volstrekt bezijden de waarheid is, en waar-schuwt tevens Spotters en Leugenaars te zwijgen, of hij zal dezelve in regten vervolgen.

Leyden den 13 December 1827.

UIT DE HAND TE KOOP binnen Leyden, de Helft in een extraordinaire welgelegene Steene WIND-KOORNMOLEN, met Steene Huizinge, Wagen en Paardenstallinge. Nadere informatie te bekomen bij W. POTTUM, op het Rapenburg, te Leyden voornoemd. Brieven franco.

Op Woensdag den 2 Januarij 1828, des avonds ten vijf ure, zal in de Herberg, genaamd: „Ik leer nog,” aan den Hoogen Rijndijk, onder Soeterwoude, op Regterlijke autorisatie, publiek worden geveild en verkocht: Eene kapitale hechte, sterke en weldoortimmerde HUISMANS-WONING, met Koestel voor 30 Koebeesten, groote steene Schuur, waarin een Koestel voor 10 Koebeesten, Paardensstal voor 3 Paarden, en verdere getimmerde, geteekend met N°. 541; mitsgaders diverse extra goede, degelijke en wel toegemaakte partijen zoo WEI- als HOOI-LANDEN, te zamen groot 30 bunders op roeden en 31 ellen; alles staande en gelegen in de Weipoort, zoo in de Westbroek-, Oostbroek- als Groote Polders, onder Soeterwoude voornoemd: alles breeder bij biljetten in acht perceelen omschreven; zijnde de Huismans-Woning daags vóór en op den dag der Verkoop, en de Landen dage-lijks, voor een ieder te zien, en kunnende men ter bekoming van nadere informatie zich vervoegen ten Kantore van den Notaris C. KLAVERWYDEN, te Soeterwoude voormeld.

Te Leyden bij de Wed. ANTHONY de KLOPPER en ZOON, op de Breedestraat.

ger in Tessel binnengekomen, is op de zuidwal gemaakt en heeft eene loods-schuit en volk op goede mannen zeggen aangenomen; de lading werd in een ligter be-schadigd gelost en zou naar de haven van Tessel ge-bragt worden, alwaar men ook hoopte het schip, we-der vlot zijnde, binnen te brengen.

In den storm van den 31 Oct. zijn, blijkens de langs de Hollandsche kust aangespoelde tonnen Traan, nog totaal verongelukt de schepen *de Vrouw Helena*, Kapr. D. Daniels, van Hull naar Leer, en *de Vrouw Christina*, Kapr. R. H. de Boer, van Hull naar Embden.

In den nacht tusschen den 7 en 8 December en den daarop volgende dag, zijn langs de kusten van Tessel en den Helder aangedreven, 70 á 80 Oostzeesche vier-kante balken, waarop gerast R. W. S. & C°, L. A. J. & S. R., B. J. R., L. E. H., J. D., C. E. C., S. E. Z., D. B. R., S. J. & L., en A. X.; alsmede nog op Tessel, eenige Oostzeesche planken, een fust brandewijn, waarvan het merk nog onbekend is, eenig wrak hout en een stuk dek. Wijders zijn terzelver tijd eenige vaatjes boter opgevischt, gemerkt A. R., J. M. daar-onder G., H. en daarin G., A. K., een ruit, waarbo-(Het vervolg op de kant van deze bladz.)

* * Z E T T I N G van den prijs van het MEEL beginnende Vrijdag den 14 December 1827, te verkoopen, als:

Het best boekweiten	Meel, de kop, om . . . f 0:11½ c.
" " " " " " " "	het schepel of de 10 kop, om . . . 1:10 "
" " " " " " " "	het mud of de 10 schepels, om . . . 11:00 "
Midden of tweede Meel, de kop, om . . . 0:08 "	het schepel of de 10 kop, om . . . 0:75 "
" " " " " " " "	het mud of de 10 schepels, om . . . 7:50 "
Boekweiten Grutten, de kop, om . . . 0:12 "	het schepel of de 10 kop - 1:15 "
" " " " " " " "	het mud of de 10 sche-pels, om . . . 11:50 "
Meer en minder gedeeltens naar evenredigheid.	

137ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

V I E R D E K L A S S E.

17de Lijst, N°. 20428, 6329, 19686 en 29844, ieder een prijs van f 1000.
18de " " 26351, 20630, 9235, 23739 en 24245 ieder f 1000.
19de " " 17795, f 1250; 20658 en 29429, ieder f 1000.
20ste " " 15990, 20049, 9126 en 18842, ieder f 1000.

LETSCHE SCHOUWBURG.

Onder directie van J. H. HOEDT en W. A. BINGLEY. Maandag den 17 December 1827: TONIJ, of VIJF JAREN IN TWEE UREN, *Blijspel*, met *Zang*, in twee Bedrijven, naar het Fransch. Voorafgegaan van: DE BRIEF UIT KADIX, *Tooneelspel*, in drie Bedrij-ven, naar het Hoogduitsch van Kotzebue. Beide Stuk-ken nooit alhier vertoond.

Getrouwd: Mr. G. A. G. VAN MAANEN

W. J. RAKKER.

GRONINGEN den 7 December 1827.

Getrouwd: D. VAN KATWYK, Pz.

H. VAN DER SCHALK.

SCHIEDAM den 12 December 1827.

Heden overleed tot onze groote droefheid, na een langdurig lijden, onzen waarden aanbesteden Vader, den Heere G. W. VAN GAASBEEK, Ontvanger van Stads beschrevene Belastingen enz., in den ouderdom van ruim 66 jaren.

LEYDEN den 9en December 1827.

Uit aller naam,

D. N. CHIMAER VAN OUDENDORP.

Dienende deze tot communicatie aan familie en be-kenden buiten de Stad.

Heden overleed tot mijne innige droefheid, na eene langdurige ziekte, in den ouderdom van zestig jaren, mijne geliefde Echtgenoot ADRIANUS VAN DER SNOEK, na eene genoegelijke echtverbintenis van circa 25 jaren.

LEYDEN A. M. GEERLING, 13 December 1827. Wed. A. VAN DER SNOEK.